

**Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет будівництва і
архітектури
Факультет урбаністики та просторового планування
Кафедра політичних наук і права
Фонд підтримки будівельної галузі (ФРН)**

ПОЛІТОЛОГІЧНА ДИСКУСІЙНА ПЛАТФОРМА

**СУБ'ЄКТНІСТЬ УКРАЇНИ:
ФОРМУВАННЯ ПОРЯДКУ ДЕННОГО**

23 жовтня 2024 року

ТЕЗИ СТУДЕНТСЬКИХ ДОПОВІДЕЙ

КИЇВ 2024

ЗМІСТ

СУЧАСНІ ПОЛІТИЧНІ РЕЖИМИ: ДИНАМІКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Максим Баранов

Сучасні диктаторські режими: варіативи ХХІ століття 5

Анна Десненко, Олександр Черненко

Популізм як сучасний формат політики 9

Олександр Медвідь

Освітня політика як інструмент державного контролю : від демократії до авторитаризму..... 14

ЦИФРОВІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПОЛІТИЧНОЇ СУБ'ЄКТНОСТІ

Костянтин Харко

Цифрові трансформації суспільних комунікацій та їх вплив на характер політичного режиму..... 19

Дмитро Штепа, Владислав Коцюба

Політичний маркетинг та роль медіа 23

ПИТАННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Юлія Куреня

Україна в Європейському Союзі: кроки до інтеграції та утворення суб'єктності 27

Михайло Фіщук

Членство України в ЄС: ключові етапи та перспективи 33

Асан Халілов

Стратегічне партнерство ЄС та України: від допомоги до повоєнної модернізації 37

ПИТАННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ТА ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

<i>Дмитро Міщук, Анастасія Даллакян</i> Санкції як інструмент міжнародної політики проти агресії: ефективність та наслідки для Росії	41
<i>Зоряна Конак</i> Відносини між Україною та Китаєм на тлі війни	49
<i>Роман Грабовський</i> Політичний дискурс глобального Півдня	54
<i>Яків Іващенко</i> Повернення біженців: українські реалії та закордонний досвід	63
<i>Владислав Савох, Максим Ковтюх</i> Політична мобілізація в Україні	68

ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ

<i>Юлія Коржова</i> Гендерна чутливість парламенту як складова демократичного розвитку	72
<i>Віолета Марченко</i> Резолюція Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» в контексті російсько-української війни	78
<i>Каріна Тельнова</i> «Партнерство Біарріц»: сучасні трансформації в гендерній політиці України	82

СУЧАСНА КЛІМАТИЧНА ПОЛІТИКА

<i>Анастасія Суткова</i> Політика кліматичних змін: виклики для національних урядів	86
---	----

ПИТАННЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

<i>Надія Степенко</i>	
Жіночі волонтерські організації як перспектива майбутнього молодіжної політики України	92
<i>Андрій Карасьов</i>	
Політизація нових молодіжних субкультур	97

ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В КОНТЕКСТІ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

<i>Катерина Нечипоренко</i>	
Проекти публічно-приватного партнерства в сфері освіти.....	109
<i>Юлія Червяк</i>	
Велика Британія – родоначальник сучасного публічно- приватного партнерства.....	113
<i>Дмитро Сичов</i>	
Розвиток публічно-приватного партнерства в транспортній сфері.....	120

ПИТАННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Юлія Куреня,

студентка 3-го курсу ОП «Політичний менеджмент»

Науковий керівник: д.п.н., проф. Перегуда Є.В.

Київський національний університет будівництва і архітектури

УКРАЇНА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ: КРОКИ ДО ІНТЕГРАЦІЇ ТА УТВЕРДЖЕННЯ СУБ'ЄКТНОСТІ

Постановка проблеми: Процес євроінтеграції України став одним з головних пріоритетів державної політики після здобуття незалежності. Особливо він активізувався після Революції Гідності у 2014 році, коли країна офіційно обрала курс на Європейський Союз (ЄС) як ключовий напрям розвитку. Водночас, цей процес супроводжується низкою викликів: необхідністю впровадження масштабних реформ, зокрема в політичній, економічній та правовій сферах, а також боротьбою з корупцією. Крім того, ситуація ускладнюється зовнішніми факторами, такими як агресія з боку Росії та економічна нестабільність. Отже, проблемою є не тільки наближення до стандартів ЄС, а й утвердження України як незалежного суб'єкта на міжнародній арені, що вимагає стратегічного підходу та всебічної підтримки з боку міжнародної спільноти.

Метою дослідження є аналіз процесу євроінтеграції України, включаючи ключові кроки на шляху до вступу в Європейський Союз, виконання вимог для набуття статусу кандидата, а також утвердження суб'єктності України в межах міжнародних відносин. Особливу увагу приділено впливу реформ на внутрішньополітичний розвиток країни, її відповідність європейським стандартам, а також оцінці перспектив та викликів на шляху до повноправного членства в ЄС.

Результати досліджень:

1. Угода про асоціацію як перший крок

Європейська інтеграція України є однією з ключових стратегічних цілей держави, яка офіційно затверджена на політичному рівні ще після Революції Гідності у 2014 році. Відтоді інтеграційні процеси отримали новий імпульс і стали невід'ємною частиною національного курсу. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом (ЄС), підписана у 2014 році, поклала початок новій фазі політичних та економічних відносин, які сприяють розвитку України у напрямку європейських цінностей та стандартів. Зміцнення демократичних інституцій та запровадження економічних реформ є важливими елементами на шляху до утвердження суб'єктності України у Європі [1]. З 2014 року було впроваджено низку структурних реформ, спрямованих на модернізацію державних інститутів, посилення правової системи та боротьбу з корупцією. Це не лише наближає Україну до стандартів ЄС, а й зміцнює її позиції як суб'єкта міжнародної політики [4]. Угода про асоціацію – перший значний крок, що передбачає політичну та економічну інтеграцію України з ЄС. Основними аспектами цієї угоди є створення зони вільної торгівлі, поступове наближення законодавства України до стандартів ЄС, а також посилення співпраці у сферах безпеки, права, екології та енергетики [1]. Угода створила передумови для реформування української економіки та політичної системи, а також для підвищення рівня прав людини та демократії.

Угода передбачає створення глибокої та всеосяжної зони вільної торгівлі (DCFTA), що сприяє поступовому відкриттю українського ринку для європейських товарів і навпаки [1]. Експорт до ЄС з України за останні роки зріс, зробивши ЄС головним торговельним партнером України [3]. Також угода передбачає, що Україна приведе своє законодавство у відповідність до стандартів ЄС у таких сферах, як торгівля, права людини, енергетика, охорона довкілля, інфраструктура та правосуддя [4]. Варто зауважити, що Європейський союз сприяє реформуванню енергетичного сектору України, зокрема інтеграції України до європейської енергетичної мережі. Така співпраця важлива для енергетичної безпеки України в умовах агресії з боку Росії [2].

2. . Статус кандидата на членство в ЄС

23 червня 2022 року Україна офіційно отримала статус кандидата на членство в ЄС, що стало історичним рішенням Європейської ради. Рішення було ухвалене на фоні війни з Росією, яка створила нові виклики та водночас пришвидшила процес інтеграції, а також підтвердило серйозність намірів ЄС підтримати Україну в її прагненні до євроінтеграції [2]. Ключовими умовами для подальшого просування є виконання основних вимог, серед яких є: судова реформа, боротьба з корупцією, захист прав людини, включаючи національні меншини. Україна досягла значного прогресу у виконанні цих вимог, зокрема, через активну підтримку з боку європейських інституцій [3].

Однак виконання цих критеріїв залишається критичним для подальшого розгляду питання щодо початку переговорів про повноправне членство. Загалом, метою України є досягнення повноправного членства в Європейському Союзі. Однак повноправне членство в ЄС є складним і тривалим процесом, оскільки вимоги до нових країн-членів базуються на Копенгагенських критеріях: політичних критеріях, таких як стабільні інститути, які гарантують демократію, верховенство права, права людини та захист меншин. Також економічні, а саме наявність ринкової економіки, здатної витримати конкуренцію в межах ЄС та правові критерії, здатність виконувати зобов'язання члена ЄС, включаючи прийняття *acquis communautaire* (законодавчої бази ЄС) [3].

3. Виклики та перспективи України на шляху до інтеграції з Європейським Союзом

Україна на шляху до повноправного членства в Європейському Союзі стикається з багатьма викликами, які, водночас, відкривають перспективи для країни. Успішне подолання цих викликів сприятиме утвердженню суб'єктності України у міжнародних відносинах та зміцненню її позицій на європейській арені. Почнемо з викликів, по-перше, повномасштабна війна з Росією. Триваюча війна є найбільшим викликом для України, оскільки вона не лише впливає на безпеку та

політичну стабільність, але й підриває економіку та інфраструктуру [2]. Військові дії ускладнюють проведення реформ, особливо в тих регіонах, які безпосередньо постраждали від бойових дій. Крім того, війна змушує уряд приділяти більше уваги питанням безпеки, що уповільнює процес імплементації європейських стандартів [3].

По-друге, подолання корупції та реформа судової системи. Незважаючи на зусилля українського уряду, проблема корупції залишається однією з головних перешкод на шляху до повноправного членства в ЄС. Європейський Союз вимагає від України суттєвих змін у сфері боротьби з корупцією та реформування судової системи для забезпечення верховенства права [1]. Відсутність прозорості та ефективного судочинства можуть стати критичними для переговорного процесу.

Також війна призвела до значних економічних втрат, зокрема руйнування інфраструктури, зменшення інвестицій та відтоку людських ресурсів. Відновлення економіки потребує суттєвих фінансових вливань та підтримки з боку міжнародних партнерів [4]. Європейський Союз надає Україні фінансову допомогу, проте для економічної стабільності необхідні глибокі реформи та відновлення інфраструктури [3].

По-третє, соціальні виклики та міграція. Багато українців виїхали до країн ЄС, що створює нові виклики для ринку праці як у самій Україні, так й в Європі. Україна має спрямувати зусилля на реінтеграцію тих, хто повертається, та створення умов для їх працевлаштування [2].

Щодо перспектив, то перше, що можна виділити – політична інтеграція, отримання статусу кандидата на членство в ЄС у 2022 році стало історичною віхою для України, відкрило перспективи для початку офіційних переговорів про вступ, за умови виконання вимог ЄС у сферах судової реформи, боротьби з корупцією та прав людини [1]. Статус кандидата також підвищує міжнародну підтримку України у боротьбі з російською агресією [3]. Європейський Союз є основним торговим партнером України, і це партнерство дає змогу інтегрувати

український ринок у європейську економіку. Успішна економічна інтеграція сприятиме залученню іноземних інвестицій та розвитку національного виробництва [4].

Друге, процес євроінтеграції вимагає від України проведення глибоких реформ у різних секторах: економіці, енергетиці, охороні здоров'я, правосудді та освіті. Це дає можливість для модернізації країни, впровадження європейських стандартів та покращення рівня життя населення [1]. Крім того, реформи сприятимуть утвердженню верховенства права та прозорості в управлінні країною [3]. Загалом, Європейський Союз та його країни-члени надають Україні значну фінансову, технічну та гуманітарну допомогу. Пакети фінансової допомоги та підтримка у відновленні зруйнованої інфраструктури відкривають можливості для відновлення країни після війни. Це також сприяє інтеграції у європейські програми, такі як Horizon Europe, Erasmus+ та інші [4]. Отже, інтеграція України до європейських структур сприяє зміцненню демократичних інститутів та прав людини в країні. Залучення до спільних європейських проєктів та програм підвищує міжнародну довіру до України як до надійного партнера, що підтримує спільні європейські цінності [2].

Висновки

Отже, Україна стикається з численними викликами на шляху до інтеграції в ЄС, проте цей процес також відкриває значні перспективи для розвитку країни. Проте для початку офіційних переговорів про вступ Україна має виконати ряд умов, серед яких ключовими є судова реформа, боротьба з корупцією та захист прав людини, що дозволить Україні не лише утвердити свою суб'єктність на міжнародній арені, але й стати повноправним членом Європейського Союзу. Європейський Союз бачить в Україні потенційного партнера для зміцнення безпеки та стабільності в регіоні. Інституційна співпраця, фінансова та технічна допомога, а також спільні проєкти з модернізації інфраструктури відкривають перед Україною великі перспективи. Однак для досягнення повноправного членства країна повинна

продовжувати глибокі реформи та забезпечувати стабільність внутрішньої ситуації.

Таким чином, євроінтеграція для України є не лише стратегічним пріоритетом, а й інструментом зміцнення суверенітету, економічного розвитку та утвердження суб'єктності на міжнародній арені. Успішне виконання поставлених вимог та стабілізація внутрішньої ситуації дозволять Україні не лише увійти до Європейського Союзу, але й стати важливою складовою європейської спільноти.

Список використаних джерел

1. Європейська інтеграція: головне. *European integration portal*. URL: <https://eu-ua.kmu.gov.ua/integration/euintegration/> (дата звернення: 19.10.2024).
2. План євроінтеграції: коли можливий вступ України до ЄС та як його досягти. *Європейська правда*. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/07/8/7142850/> (дата звернення: 19.10.2024).
3. Вступ України до Європейського Союзу. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Вступ_України_до_Європейського_Союзу (дата звернення: 19.10.2024).
4. Звіт про виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом за 2022 рік. *European integration portal*. URL: https://eu-ua.kmu.gov.ua/wp-content/uploads/zvit_pro_vykonannya_ugody_pro_asociaciyu_za_2022_rik-2.pdf (дата звернення: 19.10.2024).